

Gedenk in uwe gebeden en offers
de ziel van zaliger

Maria PHILIPPE

lid van de bond van het H. Hart en van andere
godvruchtige genootschappen

geboren te Achel, op 2 januari 1916 en godvruchtig overleden in het Binnenziekenhuis te Eindhoven, op 28 januari 1960, gesterkt door de Genademiddelen der H. Kerk.

Goede God, wij moeten ons met ons klein mensverstand niet aftobben om de betekenis van dit droevig overlijden te achterhalen. Gods wegen kennen wij niet steeds. Zijn bedoelingen kunnen wij niet peilen. Door de kracht van ons heilig geloof maken wij van onze smart een offer en een schone aanbidding van Uwe Allerheiligste Wil. Is dat Gods Wil niet en ook die van onze dierbare afgestorvene. Smart is begrijpelijk bij het heengaan van dit nog jonge leven maar er is ook zoveel reden tot troost en stille christelijke vreugde. Ja, ook stille vreugde. Waarom?

Priesters, kloosterlingen, zieken, ouden van dagen, armen en zovele andere mensen hebben ons bij dit graf iets te zeggen: Zij zeggen ons dat wij afscheid nemen van 'n christen met een meer dan gewone volmaaktheid. Christus' zaligprijzingen mogen hier terecht worden aangehaald. Zalig de barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid verwerven. Als een glas water in Christus' naam gegeven honderdvoudig wordt beloond, dan behoort onze overledene in de hemel tot de rijkste van Gods kinderen. Haar vrije tijd was op aarde heel en al benomen met het geven van aalmoezen, door het bezoeken en opbeuren van zieken en oude mensen. Hoe zagen ze uit naar het bezoek van haar? Door haar vele goede werken die zij in het verborgen deed, was zij een gewaardeerde steun voor de pa-

rochiekerk, de parochiale werken en het verenigingsleven. Zij behoorde tot het getal van hen die kunnen afstand doen. Haar loon wachtte haar in de hemel.

En deze andere zaligprijzing: Zalig de zuiveren van harte, want zij zullen God zien. Bij haar was alleen maar eerlijkheid, openheid, goedheid voor allen die aanklopten. Zij haatte achterklap en was vriendelijk voor ieder.

Nu is Jezus haar komen roepen. Eerst heeft Hij haar willen merken met Zijn teken van uitverkiezing: Het kruis. Ook in het lijden was zij groot zoals in de rest van haar leven. "Gods wil zij gezegend", is ook tijdens de ziekte haar leuze gebleven. Zij heeft ze dikwijls herhaald. Waar haalde zij dan die kracht om steeds bereid te zijn? De dagelijkse H. Mis en Communie, het praktisch dagelijks overwegen van Jezus' kruisweg, ook wanneer vermoeidheid op haar drukte. Een volgehouden verering van Jezus' H. Hart en van O. L. Vrouw van Altijddurende Bijstand en de H. Antonius hebben haar die sterkte gegeven.

Nu is zij op aarde van ons gescheiden. In de geest leven wij met haar. Wij bidden voor haar ziel.

Dierbare overledene en zuster. Ik ben nu alleen. Wees vanuit de hemel mijn steun gelijk gij die geweest zijt hier op aarde. Bid voor mij.

Mijn Jezus barmhartigheid, O. L. Vrouw van altijddurende Bijstand wees haar voorspraak bij God en onze sterkte.

Zeer getroffen door uwe
blijken van deelneming
in onze droefheid, bieden
wij U onze innige dank.

De Familiën
Philippe en Philippen